

Zneužívání: 100. Uzdravení z (takzvaného) biblického mužství

Zneužívání

Uzdravení z (takzvaného) biblického mužství

V posledních několika letech se objevila řada knih a dalších prací kritizujících “biblické mužství a ženství”. Významné křesťanky, jako jsou Aimee Byrdová, Kristin Kobesová Du Mezová a nyní i Beth Allison Barrová, napsaly důležitá díla zpochybňující to, co mnozí považují za pseudobiblickou kulturu škodlivých genderových rolí v současném americkém evangelikalismu.

Jedním z nejdůležitějších bodů tohoto nedávného zpochybňování takzvaného “biblického mužství a ženství” je způsob, jakým poškozuje ženy v církvi. Nespočet žen se totiž přihlásilo s příběhy o tom, jak trpěly pod pseudobiblickou patriarchální ideologií.

Hlasy jako Byrd, Du Mez a Barr však poukázaly na něco jiného: tyto genderové role škodí také mužům. Zde vyprávím svůj vlastní příběh o citové a duchovní újmě, kterou jsem utrpěl. V žádném případě nechci zlehčovat nebo odclonit utrpení žen; chci se pouze podělit o svou vlastní zkušenost jako projev podpory a solidarity se svými sestrami v Kristu.

Šikana, sport a “bojovníci”

Byl jsem studentem nižšího ročníku na jižanské baptistické škole, měl jsem za sebou několik týdnů semestru a telefonoval jsem s maminkou. Vyprávěl jsem jí o tom, jak mě pár kluků na koleji pozvalo, abych se zúčastnil studia v malé skupině knihy Johna Eldredge *Divoké srdce*. Nikdy nezapomenu, co mi máma řekla: “Tvůj otec a já tu knihu nesnášíme.”

Vzhledem k popularitě této knihy jsem byl překvapen. Máma mi vysvětlila, že jsem byl na své

křesťanské základní škole tvrdě šikanován jinými chlapci, a když se moji rodiče obrátili na rodiče ostatních chlapců kvůli jejich šikaně, rodiče se odvolávali na *Divoké srdce*, aby omluvili agresivní, panovačné a někdy i násilné chování svých synů.

Divoké srdce je důležitou součástí tapiserie “biblického mužství”, která idealizuje tento vzor mužnosti “bojovníka-lovce-atleta”. Biblický ideál Kristovy pokory a slabosti je odsunut stranou ve prospěch drsného machistického drsnáka. Kristin Kobes Du Mez ve své knize *Jesus and John Wayne* zkoumá, jak John Wayne ve velké části americké evangelikální kultury vytlačil Krista jako vzor “biblické mužnosti”.

Ačkoli jsem fyzicky zdatný, nikdy mě nebavilo sportovat a nikdy jsem nebyl nijak zvláště atletický. Nikdy jsem také nebyl velký bojovník. To by v kombinaci se šikanou stačilo k tomu, aby to během základní, střední a vysoké školy podnítilo mou silnou nejistotu. Musel jsem však také zápasit s pocitem, že jsem nedosáhl Božího záměru pro muže.

Mohou být muži a ženy opravdu přáteli?

Takzvané “biblické mužství” mi také v průběhu let vážně bránilo ve vytváření zdravých vztahů s dívkami a ženami. “Kluci si hrají s klukama a holky si hrají s holkama,” tak zní logika.

A v době, kdy dosáhnete věku, kdy můžete navazovat dospělejší vztahy, se objeví nová překážka: sex.

Typická linie zní asi takto: “Muži jsou vizuálně stimulováni a mají mnohem větší touhu po sexu než ženy. Proto musí ženy dbát zvýšené opatrnosti, aby nezpůsobily mužům klopýtnutí, a muži se musí neustále chránit, aby nepodlehli své neustálé touze po sexu. *Jakýkoli* druh intimity mezi muži a ženami je potenciální branou k sexuálnímu hříchu.”

Na ženy je nespravedlivě kladen vyšší standard, v němž jsou zodpovědné za hlídání svých vlastních sexuálních tužeb i sexuálních tužeb mužů. Muži jsou na druhou stranu podmíněně přesvědčeni, že jsme dynama sexuálního chtíče připravená vybuchnout při sebemenší provokaci. Řešením je odstup. Udržujte stále hranice. I když se namlouváte (*ne spolu chodíte*), do svatebního dne se ani nepolíbíte!

Teprve když jsem na konci střední a na začátku vysoké školy začala navazovat silná přátelství se svými vrstevnicemi, uvědomil jsem si, jak je to směšné. S jednou z mých nejlepších kamarádek jsme často bědovali nad domněnkami ostatních, že jsme spolu romanticky spjati.

“Biblické mužství” bylo pokřtěno falešným předpokladem, že romantická přitažlivost a sexuální touha jsou typické prakticky pro každý vztah mezi mužem a ženou mimo biologickou rodinu.

Moji rodiče a sestry mi díky Bohu pomohli tento omyl pochopit.

Podporovali mé přátelství s mladými ženami a nikdy mě neutvrzovali v myšlence, že sblížením s dospívajícími dívkami riskuji sexuální hřích. Moje rodina však sváděla těžký boj.

Sexualizace mužského přátelství

Nejškodlivějším prvkem “biblického mužství” však byl způsob, jakým ve mně vyvolávalo pochybnosti o mé vlastní sexualitě. Od svých sedmnácti do zhruba jednadvaceti let jsem vážně uvažoval o tom, zda nejsem gay nebo bisexuál. Nakonec jsem si uvědomil, že nejsem, ale trvalo mi ještě několik let, než jsem pochopil, proč jsem vůbec o své sexualitě pochyboval.

Během pozdní puberty a počátkem dvacátých let jsem se začal těšit ze stále hlubších přátelství s

jinými mladými muži. Tato přátelství se vyznačovala citovou zranitelností a otevřenou náklonností. Objetí, vzájemné objímání kolem ramen a neironická prohlášení: “Miluju tě, chlape,” charakterizovala má nejbližší mužská přátelství v těchto letech.

Téměř celý svůj dosavadní život jsem však strávil v domnění, že takové chování a vyjadřování je “homosexuální”. Plakat s jinými muži je homosexuální. Projevování fyzické náklonnosti jiným mužům je homosexuální. Když muž řekne jinému muži: “Miluji tě,” je to gay. A být gay je jeden z nejhorších hříchů, jakého se můžete dopustit. Tak mi to alespoň bylo řečeno.

Moje zkušenost není reprezentativní pro celou LGBTQ komunitu, ale zajímalo by mě, kolik mladých mužů pochybovalo o své sexualitě a/nebo genderové identitě z podobných důvodů jako já. A kolik z těchto mladých mužů v důsledku toho propadlo depresi, nenávisti k sobě samému a sebevraždě?

Věřím, že existuje něco jako biblické mužství a ženství. Ale nelze je najít ve škodlivých stereotypech a genderových rolích, které jsem se naučil v církvi, když jsem vyrůstal.

Joshua Sharp

[Baptist Standard](#)

Joshua Sharp

Joshua Sharp

Joshua Sharp je pastorem Trinity Baptist Church v Orange. Je absolventem Southwest Baptist University v Bolivaru, MO a Truett Theological Seminary ve Waco.

Joshua Sharp je spisovatel a učitel Bible žijící ve Waco. Je držitelem titulu Master of Divinity z Truettova teologického semináře.

Joshua sloužil v různých službách v prvním baptistickém sboru ve Waco. Pochází ze sboru Missouri Ozarks, ale strávil několik let svého dětství v Chihuahua v Mexiku, kde jeho rodiče sloužili jako misionáři. Je držitelem titulu Master of Divinity z Truettova teologického semináře. Má také bakalářský titul Bachelor of Arts a je graduován také v psychologii a křesťanských studiích jihozápadní baptistické univerzity v Bolivaru, Southwest Baptist University, Mo.

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)